

Rondom de kerkdiensten

ds. Jan van der Meulen

De zondagen in oktober en november hebben bijna allemaal een bijzonder karakter. Om te beginnen 4 oktober, de dienst waarin de afleggersvereniging Ezechiël verbonden zal worden aan onze gemeente. In eerdere nummers van *Opnieuw* is al aandacht besteed aan deze van oorsprong Surinaamse traditie van de afleggersvereniging die de verzorging van een overledene en de begeleiding van de familie bij het afscheid als taak op zich neemt. De vereniging Ezechiël is een bestaande vereniging, maar zal vanaf nu ook verbonden met onze gemeente gaan functioneren.

In de kerkdienst van 4 oktober zullen de leden worden voorgesteld en zullen wij hen als het ware bevestigen aan onze Protestantse gemeente zoals je ook een predikant met bijzondere opdracht, bijvoorbeeld een gevangenispredikant, kunt verbinden aan een plaatselijke gemeente. Vanaf dat moment kunnen gemeentelieden van de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer gebruik maken van de diensten van Ezechiël. En wanneer er mensen zouden zijn uit de gemeente die ook mee willen gaan werken met deze afleggersvereniging dan zijn zij van harte welkom. De vereniging zal informatiemateriaal meenemen en verspreiden en hun gegevens zullen vanaf november in het kerkblad worden opgenomen.

De tweede bijzondere dienst is de gezamenlijke kerkdienst van onze gemeente met PERKI. Ieder jaar hebben we een gezamenlijke tweetalige kerkdienst en dit jaar is dat op de PGB tijd in de grote zaal. PERKI heeft enige tijd geleden al gekozen om volledig deel uit te maken van de landelijke Protestantse Kerk en daarbinnen een eigen Indonesisch sprekende Classis te vormen. PERKI is bezig met dit integratieproces op weg naar deze bijzondere classis binnen de PKN. Wij zijn blij met deze ontwikkeling die hopelijk ook in onze plaatselijke samenwerking tot uitdrukking zal komen.

Op zondag 1 november, zondag Allerheiligen zullen we de overledenen van het afgelopen jaar gedenken. Elk jaar weer blijkt deze dienst voor velen een emotionele en tegelijk betekenisvolle gebeurtenis. Voor Gods aangezicht noemen wij de namen van hen die ons dierbaar zijn en die wij missen.

In Gods handen leggen wij hen en onszelf. En als gemeente van de Levende zijn we ons er van bewust dat we naar elkaar moeten omzien in zijn naam. Als u nog namen kent van mensen die u genoemd wilt hebben op die zondag, dan kunt u deze aan mij doorgeven.

Op zondag 8 november staan we niet stil bij het leven dat voorbij is, maar bij het leven van twee jonge kinderen die die zondag gedoopt zullen worden. We zijn blij dat weer twee ouderparen hun kind willen laten dopen. We heten hen welkom in ons midden en in de doop willen we zichtbaar maken dat voordat wij iets hebben gedaan God er al voor ons wil zijn. Zijn aanwezigheid en zegen gaan voorop en hopelijk volgen wij Hem door de gemeenschap waarin deze zegen klinkt ook tot een zegenrijke omgeving te maken voor wie er (op)nieuw bij komen.

Vierkerkendag 7 november 2009

namens het vierkerkenoverleg, ds. Jan van der Meulen

Zaterdagmiddag 7 november moet alvast in uw agenda reserveren, want dan hebben we onze jaarlijkse vierkerkendag. Dit jaar willen we via bibliodrama met elkaar aan de slag gaan. Welk Bijbelverhaal of welke Bijbelverhalen het worden weten we nog niet, maar u wordt nog nader geïnformeerd via de volgende OP-NIEUW en via de mededelingen op zondag een ongetwijfeld een kleine folder.

Associatie

namens de associatiecommissie, ds. Jan van der Meulen

Zaterdag 22 augustus was er op de kinderboerderij de Bijlmerweide een gezamenlijke gemeentedag voor de Presbyterian Church of Ghana, Amsterdam, de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer en de Protestantse Gemeente te Gaasperdam. Het was een middag van spel en sponsorloop afgesloten met zingen, een collecte en een maaltijd. De aanwezigen waren zeer tevreden over het programma en over de plek, het was een vrolijke middag. De sponsorloop was een groot succes. Alleen had niet iedereen de tijd genomen of de weg gevonden om naar de kinderboerderij te komen. Dat is jammer, want op die manier bleef het een middag voor een kleine groep en kwam deze activiteit als gezamenlijke activiteit van drie gemeenten niet helemaal uit de verf. We denken dat het tijdstip, aan het eind van de zomervakantie, en de onder andere voor Ghanezen onbekende plaats en de late en deels beperkte informatie vooraf ons parten hebben gespeeld. Onze volgende associatie activiteit is een gezamenlijke kerkdienst op zondag 15 november aanstaande. Deze keer is de kerkdienst in De Drie Stromen en begint om 9.30 uur.

Ondertussen zijn de landelijke PKN en PCG in contact met elkaar over de voorziene associatieovereenkomst die de samenwerking tussen deze beide kerken formaliseert en die de plaatselijke samenwerking moet ondersteunen en helpen uitbouwen. Bij de Presbyterian Church of Ghana, Emmanuel Congregation, Amsterdam komt binnenkort een eigen predikant uit Ghana. We hopen op een goede samenwerking tussen de PCG en hun nieuwe predikant en de Protestantse Gemeenten.

Overdenking

ds. Jan van der Meulen

Hoe lees je de Bijbel? Wat zeg je als je de Bijbel Gods Woord noemt? Lees je de Bijbel nu anders dan vroeger? Dat zijn vragen die telkens weer om een beredeneerd antwoord vragen. Er zijn mensen die van zichzelf met nadruk zeggen dat zij bijbelgetrouwe Christenen zijn. Zij nemen dat wat in de Bijbel staat voor waar aan in tegenstelling tot vele mede gelovigen om over ongelovigen maar te zwijgen. En de Bijbel voor waar houden wil dan zeggen, dat je de Bijbel letterlijk neemt en de verhalen die je in de Bijbel vindt, allereerst leest als verhalen die feiten weergeven, standen van zaken, van gebeurtenissen die zich allemaal werkelijk en letterlijk zo hebben afgespeeld als ze verteld worden. Als in het boek Jozua gezegd word dat de zon stilstaat, dan is dat letterlijk zo gebeurd, ook al kun je dat natuurkundig niet verklaren.

Je neemt het voor waar aan omdat het in de Bijbel staat. De waarheid van de Bijbel staat of valt met de feitelijke juistheid van wat er in verteld wordt. Dat lijkt heel vroom en is ongetwijfeld ook vroom bedoeld, maar het lijkt mij toch een tamelijk arme en platte lezing van de verhalen uit de Bijbel. Wie de Bijbel letterlijk neemt moet ook tegen de evolutietheorie zijn die rekent met een ontwikkeling van de aarde en het leven in miljarden jaren. Nee, zegt een fundamentalist, de schepping is een feitelijk gebeuren dat zich in zes dagen heeft afgespeeld. Dan wordt het inderdaad schepping of evolutie. En door die gedwongen keuze: óf de Bijbel is letterlijk waar, óf anders waardeloos, wordt de ene mens een ongelovige en de andere mens een gelovige die niet meer durft na te denken en alle vragen afweert. Maar wat als de Bijbelverhalen geen wetenschap zijn, geen feiten vertellen, maar waarheden over mens en wereld en God proberen te peilen. Waarheden over de aard van de mens, over zijn roeping en bestemming, over zijn verantwoordelijkheid tegenover God en medemens.

Wetenschap, als rationele verklaring van de levenloze en levende natuur, bestond nog niet toen de Bijbelschrijvers hun verhalen schreven.

Mensen die niet geloven en mensen die wel geloven kunnen allebei de fout in gaan. De een door te zeggen: "Kijk, wat in de Bijbel staat kan feitelijk helemaal niet, weg met die Bijbel daar heb je niets aan." Nee, inderdaad wetenschappelijk gezien heb je niets aan de Bijbel.

Maar de gelovige die de Bijbel koste wat kost letterlijk neemt, wat bijna niemand trouwens voor honderd procent doet of waar kan maken, die gaat aan de kern en het appèl van heel veel verhalen voorbij. Misschien hebben Bijbelschrijvers soms wel gedacht dat ze feiten meedeelden zoals wij die nu definiëren, bijvoorbeeld dat ze de aarde als een platte koek drijvend op het water zagen met de hemel als een koepel daaroverheen gespannen. Maar er is meer kans dat ze heel goed wisten dat ze geen feiten vertelden, maar dat ze ervaringen van God en het goddelijke wilden doorgeven, door een loflied te schrijven bijvoorbeeld of een geloofsbelijdenis of een twistgesprek met God of een aanklacht tegen mensen.

Kortom in al die veelsoortige verhalen gaat het vooral om een duiding van feiten en een bedoeling van de dingen. Bijbelverhalen zijn geloofsverhalen. Verhalen over hoe je in het leven kunt staan, verhalen die je willen helpen te zien waar het op aan komt, voor welke keuzes je staat en hoe je een goed leven kunt leiden. Verhalen die je de diepte van de werkelijkheid laten zien in plaats van alleen maar de oppervlakte. Verhalen ook die niet allemaal het zelfde zeggen en het zelfde bedoelen. Ze zijn tijd- plaats- en persoonsgebonden, maar daarmee niet onwaar. Juist die veelkleurigheid en veelstemmigheid maakt de Bijbel tot een onuitputtelijke bron van betekenis en waarde, ook voor ons mensen van vandaag. Laten we proberen die rijkdom van de Bijbel te koesteren en te onderzoeken, zondag aan zondag, maar ook doordeweeks in ons leven van alledag.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkeraad PG Bijlmermeer van 1 september 2009

Jan Kok

In de vergadering van 1 september is geen bezinningsonderwerp aan de orde geweest. Veel onderwerpen werden behandeld waarvan hier puntsgewijs vermeld worden:

- De organisatie van de komende gemeentedag over het lopende proces tot fusie met de Protestantse Gemeente Gaasperdam is besproken.
- De maandelijkse bijeenkomsten van de kring in de Venser hebben veelal het karakter van een kerkdienst, daarom worden ze voortaan door ds. Jan van der Meulen geleid.
- De gezamenlijke zomeractiviteit op de Bijlmerweide op 22 augustus was geslaagd, al valt op en is het ook logisch dat in die tijd veel mensen niet aanwezig kunnen zijn.
- Er zal een of andere symbolische verbintenis worden gesloten met de afleggersvereniging Ezechiël, en gegevens over Ezechiël zullen dan ook in Opnieuw te vinden zijn.
- Op de dreigende griep epidemie zal conform advies van de landelijke kerk gereageerd worden door voor een periode de praktijk van de dienst van schrift en tafel aan te passen aan strengere hygiëne-eisen.
- Verschillende groepen, waaronder de liturgiecommissie en de contactpersonen / pastoraatsouderlingen, kampen met vakatures; het moderamen zal met de werkgroep vrijwilligerszorg hierover overleggen.

Op zondag 13 september 2009 werd na de kerkdienst een gemeenteberaad gehouden over de voortgang van het proces van samenvoeging van de gemeentes van Gaasperdam en Bijlmermeer. In het komende seizoen willen we handen en voeten geven aan dit proces. Er is een stuurgroep gevormd bestaande uit de predikanten en de voorzitters van de twee kerkeraden en met Bram Schriever als adviseur. De stuurgroep wil met een voorstel komen voor de acties in het komende seizoen, om het proces zowel inhoudelijk als organisatorisch te doen voortgaan.

Ter voorbereiding op de gezamenlijke gemeentedag op 26 september in Duivendrecht worden in het beraad in vier gespreksgroepen twee vragen besproken. Dit zijn:

- Wat hebt u tot nu toe van het samenvoegingsproces gemerkt,
- Wat wilt u aan de stuurgroep meegeven zoals: aandachtspunten, wensen, dromen?

De beantwoordingen worden door de stuurgroep ingezameld om in de voorbereiding van 26 september te verwerken.

Ouderenkring

Ans Odinot

In de maand september waren wij weer bijeen na de vakantie. Ans Werner las een kort grappig verhaaltje voor, wat voor hilariteit zorgde. Deze keer was er appeltaart bij de koffie. Wij moesten ook een bloemenpuzzel oplossen, bijvoorbeeld: vader is weg = papaver. Hoewel het makkelijk leek, viel toch behoorlijk tegen. Het was een gezellige ochtend, ook om bij te praten.

Op 15 oktober komt ds. Atze van de Broek ons vertellen, hoe hij van zakenman dominee is geworden en over zijn werk in Ghana.

Een boeiend verteller, u mag het niet missen!

Allen hartelijk welkom. Om half tien staat in De Nieuwe Stad de koffie klaar.

Maak (nader) kennis met de nieuwe organiste

Frank Odinot

U zult zich bij het lezen van de orde van dienst van 30 augustus hebben afgevraagd, of het een spelfout was; daar stond: Charlotte Marck. Dit is haar artiestennaam; ze heet nog steeds Charlotte Marchandise. Maar, vertrouwde ze mij toe, de betekenis van die achternaam heeft zo weinig muzikaals.

Charlotte komt oorspronkelijk uit Nantes, in het zuidelijkste puntje van Bretagne. Haar familie heeft Rooms Katholieke wortels. Zelf doet zij niet zoveel met het geloof. Charlotte heeft vooral iets met muziek. Als componist put zij inspiratie uit de religie, om intense emoties te kunnen overbrengen.

Haar broer speelt viool en op haar zesde begon zij door die muzikale invloed met klavecimbel. Op haar twintigste levensjaar begon zij in Parijs aan een orgelstudie. Zij koos het orgel vanwege de vele mogelijkheden die het instrument biedt, zowel wat betreft het repertoire als de mogelijkheid tot improvisatie. Zij studeerde daarnaast ook harmonieleer, contrapunt, orkestratie, muziektheorie en orgel improvisatie.

In september 2010 zal zij aan het Conservatorium van Amsterdam haar Master-examen afleggen. Wat er daarna gaat gebeuren, weet ze nog niet precies. In ieder geval zal een deel van haar werk het begeleiden in kerkdiensten zijn. Een ander deel zal zijn, het geven van orgel en klavecimbel concerten (solo en ensemble). Zij geeft nu al steeds meer concerten in Nederland en Frankrijk. Vanwege de taal is lesgeven nog niet zo makkelijk in Nederland, maar dat zal zeker ook een onderdeel zijn.

Op haar website www.charlottemarck.com kunt u lezen, dat zij al vele eerste prijzen heeft gewonnen. En dan niet alleen met het klavecimbel en orgelspel, maar ook met eigen composities. Delen daaruit zijn via de website te beluisteren. De stijl is modern oftewel hedendaags.

Misschien horen we nog wel eens een stukje van haar in de dienst!

Arjan van Lagen herinneringsavond

Jan Kok

Op vrijdag 9 oktober 2009 willen we een avond houden ter herinnering aan Arjan van Lagen. Verhalen, teksten, muziek, en van alles wat we ons van Arjan herinneren, door alle deelnemers. 's Avonds om acht uur in De Nieuwe Stad. Grote kerkzaal, open om half acht.

Kom met uw herinneringen in welke vorm dan ook, anekdotes, avonturen, liederen, eten en drinken, dans en muziek en wat nog meer. Geef s.v.p. aan mij op dat u iets zult doen.

Geschiedenis Protestantse Gemeente Bijlmermeer

Wolter Koolstra

In het kader van de samenvoeging van de protestantse gemeenten Gaasperdam en Bijlmermeer is het goed om elkaars verleden te kennen: wat zijn de drijfveren om met elkaar samen te gaan en hoe is dat besluit tot stand gekomen?

Hierna wordt de geschiedenis van Bijlmermeer belicht. Vorige maand is de geschiedenis van Gaasperdam aan bod gekomen.

Hieronder volgt niet *de* geschiedenis - dat zou heel wat meer papier kosten - maar de geschiedenis in het kader van het besluit om samen met de Protestantse Gemeente Gaasperdam één gemeente te vormen.

In november 2002 is in een gemeenteberaad gesproken over de toekomst van de Protestantse Gemeente Bijlmermeer. Aanleiding vormde het verzoek van de commissie steunverlening om in 2003 een notitie te overleggen *"waarin tot uitdrukking wordt gebracht hoe uw gemeente in de jaren na 2005 kan komen tot begrotingen, waarbij in mindere mate een beroep gedaan behoeft te worden op de landelijke middelen voor de steunverlening."*

Een voorbereidingsgroep schetste in dat gemeenteberaad twee alternatieven: Om het gesprek op gang te brengen is bewust gekozen voor twee uitersten: de lokale en de regionale variant.

De lokale variant is inhoudelijk te kenmerken als Bijlmergebonden, multicultureel en in relatie met migrantenkerken. Dat zou leiden tot samen gaan met de Lutherse gemeente in de Bijlmermeer en op termijn met migrantenkerken van Presbyteriaanse (of Lutherse) snit.

De regionale variant is inhoudelijk te kenmerken als Hervormd-Gereformeerd in de autochtone traditie, maar zonder sterke lokale verbintenissen. Dat zou leiden tot samengaan met Gaasperdam, en later met Diemen en Duivendrecht.

Het gemeenteberaad koos voor de lokale variant. De argumenten waren: je ziet elkaar vaker, samenwerking en omzien naar elkaar is daardoor gemakkelijker, zo trek je mensen aan, er is een lage drempel; we kunnen in hetzelfde kerkgebouw blijven en je krijgt een betere afspiegeling van de maatschappij: autochtoon en allochtoon. Ook werd opgemerkt dat het lokaal samengaan met de Lutheranen past bij het landelijk (toen nog) Samen-op-Weg proces.

Tevens werd opgemerkt dat samengaan met Gaasperdam als lokaal beschouwd kan worden.

Met de Lutheranen wordt nu gedurende twee perioden samen gekerkt: in de veertigdagentijd tot en met Pasen en enkele weken in de zomermaanden. Het

ziet er naar uit dat het samen kerken in de komende jaren bij deze twee perioden blijft.

In september 2004 werd in het kerkblad - en in een gemeenteberaad - aan de gemeente kenbaar gemaakt dat het goed denkbaar is dat we met Gaasperdam één gemeente zullen gaan vormen met instandhouding van de beide kerkgebouwen en aparte zondagse erediensten.

Zoals u in de vorige *Opnieuw* hebt kunnen lezen (bij de geschiedenis van Gaasperdam) bleef het toen enkele jaren stil. In het najaar van 2007 werd het contact weer opgepakt en gingen de beide moderamina maandelijks met elkaar vergaderen met als vraag “wat kunnen we samen doen?”.

Omdat het belangrijk gevonden wordt dat de communicatie goed is - en in beide gemeente hetzelfde gezegd wordt over het samengaan - wordt er prioriteit gegeven aan de samenwerking van de redacties van de kerkbladen. Inmiddels vergaderen de redacties gezamenlijk en wordt de inhoud van *Stroomopwaarts* en *Opnieuw* op elkaar afgestemd.

In mei 2008 kwamen de gezamenlijke moderamina met het voorstel om de intentie uit te spreken om één gemeente te worden waar op twee plekken zondag diensten worden gehouden. Als streefdatum wordt 1 januari 2011 genoemd. In juni 2008 hebben beide kerkenraden ingestemd met het principebesluit en na de zomer is deze intentie aan de gemeenten voorgelegd en zij zijn hiermee akkoord gegaan.

De belangrijkste reden voor het samengaan is de kwetsbaarheid: de gemeente wordt te klein, enerzijds is het steeds moeilijker om vrijwilligers voor activiteiten te vinden, anderzijds kunnen activiteiten niet worden uitgevoerd omdat de doelgroep - met name bij kinderen en jongeren - te klein is. De hoop wordt uitgesproken dat we bij de samenwerking met Gaasperdam zuiniger om kunnen gaan met onze vrijwilligers en dat we activiteiten kunnen ontplooiën die we nu (moeten) laten liggen.

De kracht van de gemeente in de Bijlmermeer - zo bleek uit geloofsgesprekken die we hebben gehouden - is dat we een open, gastvrije gemeente (willen) zijn. Een gemeente waar menigeen zich thuis voelt en waar omgekeken wordt naar elkaar. De zondagse eredienst is inspirerend, troostend; een moment van rust en toerusting, waarbij liturgie en preek beide belangrijk zijn.

Vervolgens zijn de moderamina aan de slag gegaan: de activiteiten in Bijlmermeer en Gaasperdam zijn geïnventariseerd en men heeft zich laten informeren wat er moet gebeuren voordat de samenvoeging een feit kan zijn.

De gemeenschappelijke gemeentedag is bij het verschijnen van dit nummer al weer geschiedenis. Binnen de stuurgroep zijn we inmiddels druk bezig met een werkplan te maken en hebben de intentie om dit kerkelijk seizoen de samenvoeging gestalte te geven. De tweede helft van 2010 kan dan gebruikt worden om alles kerkordelijk en juridisch af te ronden.

Voortgang samenvoegingsproces PGG/PGB

Marijke de Jong, Wolter Koolstra, ds Jan van der Meulen, ds Dirk Wolse

Als u dit bericht leest is de gemeentedag al geweest, waarop we met elkaar als gemeenteleden van de afzonderlijke gemeenten gesproken hebben over de contouren van de nieuwe protestantse Gemeente Amsterdam Zuidoost en ons gezamenlijk hart gedeeld hebben voor de kerk in de samenleving waarin wij leven. In het volgende kerkblad zult u een verslag lezen.

Wat is op het terrein van samengaan gedaan in de *afgelopen periode*. Als stuurgroep zijn we bij elkaar geweest samen met de gemeenteadviseur Bram Schriever, om de gemeentedag voor te bereiden. Onze *volgende afspraak* is 7 oktober, waarop we de uitkomsten van de gemeentedag willen bespreken en mede vruchtbaar willen maken voor de diverse groepen / activiteiten / commissies in onze gemeente, om ze gericht aan te sturen in hun proces van samengaan.

Verder was een belangrijk moment het *horen en bijpraten van onze gemeenteleden* met betrekking tot het proces van samengaan. We hebben dat als PGB en PGG afzonderlijk gedaan, om aan het begin van dit intensieve seizoen wat betreft de fusie, ieder in alle openheid nog een keer de gelegenheid te geven zich uit te spreken hierover en ons als stuurgroep op het hart te binden waar wij op moeten letten. Tevens om te benadrukken dat u als gemeenteleden de eigenlijke dragers van het proces bent. Gelukkig is er in beide gemeenten goed gebruik van gemaakt en kunnen we terugkijken op constructieve gemeenteberaden op 6 september in DDS en 13 september in DNS.

Bij de vraag “Wat heeft u *tot nu toe gemerkt van het proces van samengaan*” valt op dat er heel wat overeenkomst is in de reacties in beide gemeenten (gelukkig). Genoemd worden o.a.: de gezamenlijke kerkdiensten, activiteiten (ouderen / diaconaal / vrijwilligersavond /.....) en berichten over en weer in kerkblad. Zomaar een greep uit wat reacties. Sommigen zeiden ook: helemaal niets. Enerzijds kun je dan achter de oren krabben of dingen wel goed over het voetlicht zijn gebracht, anderzijds zijn er geen schokkende dingen gebeurd die veel ophef veroorzaken en is het een teken van een goed verlopend proces.

Bij de vraag “Wat wilt u *meegiven* aan de stuurgroep” valt op dat in beide gemeenten aandacht gevraagd wordt voor het voortbestaan van het eigen kerkgebouw en de eigen diensten, terwijl anderzijds ook gevraagd wordt naar goede mogelijkheid van vervoer om over en weer kerkdiensten en activiteiten bij te kunnen wonen. Het versterken van het gezamenlijke gevoel (de ontmoeting van elkaar) wordt benadrukt en het praktisch samenwerken (bv. gezamenlijke kerkenraad). De pastorale zorg en hoeveel predikanten houden we na de fusie.

Als aandachtspunt in DDS wordt genoemd de Nederlands / Engelse diensten op de eerste zondag van de maand en de positie van de Ghanese Presbyterianen die betrokken zijn bij de PGG. In DNS wordt gevraagd naar hoe het verder gaat met de contacten en samenwerking met de Evangelisch Lutherse Gemeente.

U begrijpt dat dit een greep is uit gemaakte opmerkingen. Als stuurgroep beschikken wij over het geheel van de aantekeningen, die wij meenemen in de verdere voortgang van het proces.

Naast het horen van gemeenteleden was het ook een moment van *bijpraten* over de ontwikkelingen tot nu toe en een vooruitblik op het vervolg (o.a. de instelling van de stuurgroep, de gemeentedag en het daadwerkelijk aansturen van de diverse groepen inzake het samengaan).

Voor de duidelijkheid nogmaals de samenstelling van de stuurgroep, die onder verantwoording aan het gezamenlijke moderamen werkt aan de begeleiding van het proces: de beide voorzitters, Marijke de Jong en Wolter Koolstra en de beide predikanten, ds. Jan van der Meulen en ds. Dirk Wolse. Namens de PKN maakt ook onze gemeenteadviseur Bram Schriever deel uit van de stuurgroep.

Het is goed bevallen zo'n kort gemeenteberaad en bijpraten na de dienst.

Een van de suggesties die we meekregen was dan ook, om dit om de drie maanden te doen. Het lijkt ons op zich een goede gedachte.

De sponsorloop!

Evelien Wingelaar, Juliet Afari

Op een zonnige middag renden (of liepen) zo'n vijftien mensen rondjes bij de Bijlmerweide om geld in te zamelen voor opvang van straatmeisjes in Ghana.

Het was zaterdag 22 augustus op de kinderboerderij Bijlmerweide en de gemeentemiddag van de Protestantse Gemeente Gaasperdam, de Emmanuel Congregation of the Presbyterian Church of Ghana, en de Protestante Gemeente Bijlmermeer was in volle gang. Nadat mensen in de loop van de middag waren binnengedruppeld en wat gedronken hadden, het varken met heel veel kleintjes hadden bewonderd en spelletjes hadden gespeeld, was het om vier uur tijd voor de sponsorloop. Men had een uur de tijd om zo vaak mogelijk een rondje te lopen of rennen van vijfhonderd meter, waarbij men na ieder rondje een sterretje (stickertje) kreeg. Sommige bezoekers wandelden een rondje mee uit solidariteit en de zon bleef heerlijk schijnen. Bekertjes water werden geschonken en gedronken en vele zweetdruppels geplengd.

Aan het einde van het uur werd aan de hand van de hoeveelheid sterretjes vastgesteld hoeveel rondjes men had gelopen en kon men beginnen met geld van de sponsors op te halen. Jong en oud, groot en klein, het publiek en de deelnemers waren divers. De jongste deelnemer was Diego Brink, 6 jaar, en de oudste deelnemer durf ik niet met zekerheid te benoemen...

Diego's zusjes, Savanna en Lisa, renden met enthousiasme en de dochters van Marijke de Jong, Esther en Hanna, deden niet onder voor hun moeder wat betreft

sportiviteit. Esther Knotnerus heeft het meeste geld opgehaald: € 156 en Jannetta Bos heeft de meeste rondjes gerend: veertien in totaal! (dat is zeven kilometer!) Als al het geld wat toegezegd is binnen komt, hebben wij een eindbedrag van ruim negenhonderd euro! Een grandioos resultaat en daarom bij deze een groot

DANK U WEL !

aan een ieder die op wat voor wijze dan ook heeft mee gedaan om dit tot een succes te maken. Dank namens al de straatmeisjes in Ghana die hiermee weer geholpen kunnen worden. zie ook: www.kerkinactie.nl/interactief

Samenscholers gezocht

ds Dirk Wolse, ds Jan van der Meulen

In dit nieuwe kerkelijk seizoen willen de Protestantse Gemeenten te Gaasperdam en Bijlmermeer graag mensen uitnodigen die nieuwsgierig zijn naar elkaar en in gesprek willen gaan over hun geloof (en ongeloof), over de Bijbel en over dat wonderlijke verschijnsel van de kerkelijke gemeente. Wat is geloven? Hoe ervaar je je geloof? Wanneer heb je het moeilijk met je geloof of wanneer heb je juist veel steun aan je geloof? Wij willen werken aan de hand van het boek *Ontmoeting met God, een basiscursus geloven met bijbelse verhalen* van Peter Hendriks.

Wie zijn er welkom?

Alle mensen die ouder zijn dan 18 jaar uit Gaasperdam en de Bijlmer. Dus voel je niet te oud om mee te doen. Het kan zijn dat je er over denkt om belijdenis te doen, wees dan welkom. Misschien wil je graag over je vragen en twijfels rond geloof praten, kom er dan gerust bij. Heb je al belijdenis gedaan, maar wil je verder praten en meer leren over het geloof en de Bijbel, ook dan ben je van harte welkom.

Wanneer gaan we beginnen en hoe vaak komen we bij elkaar?

De eerste bijeenkomst is gepland voor woensdagavond 11 november om 20.00 uur, in De Nieuwe Stad, waar de koffie en de thee met iets lekkers al op je staat te wachten vanaf 19.30 uur.

De cursus bestaat uit 7 + 1 bijeenkomsten. De eerste zeven zijn telkens op woensdagavond om de veertien dagen en de laatste bijeenkomst vraagt een hele dag. Na de eerste bijeenkomst op 11 november zijn de daaropvolgende bijeenkomsten dus op **25 november, 9 en 23 december**. Na Kerst kunnen we verkassen naar Gaasperdam, naar De Drie Stomen.

De leiding bij deze cursus is in handen van ds. Dirk Wolse en ds. Jan van der Meulen. We hopen dat alle deelnemers er elke keer bij zijn. We zouden graag van te voren weten op wie wij kunnen rekenen. Opgeven kan bij een van ons, predikan-

ten. Mocht je daar niet aan toe komen dan kun je natuurlijk toch gewoon op 11 november naar De Nieuwe Stad komen. Is de tijd of de avond niet geschikt, laat het ons even weten. Misschien kunnen we in onderling overleg naar andere mogelijkheden zoeken.

Oecumenische Vrouwensynode Amsterdam

Haydy Nelson, Méreá Koolstra, Ans Odinot

Zoals u in het septembernummer van Opnieuw heeft kunnen lezen vindt de Oecumenische Vrouwensynode Amsterdam plaats. Wij willen u hierbij van harte uitnodigen om op zaterdag 10 oktober 2009 van 13.30 uur tot 16.00 uur aanwezig te zijn. Deze keer is aan de orde: **Armoede onder vrouwen**. Plaats: Kerkcentrum De Nieuwe Stad. Wees welkom en tot ziens.

Boodschappen doen met een dubbele bodem

Namens de Diaconie Bijlmer, Jos de Boer

In de vakantie vergeten wij even onze dagelijkse zorgen. Voor veel mensen op de wereld is dat niet mogelijk. Zij werden getroffen door overstroming, aardbeving, droogte of oorlog. Kerk in Actie blijft deze mensen ondersteunen ook al is de ramp voorbij.

Voor € 0,15 per dag:

- krijgen kinderen in Ethiopië een voedzame maaltijd.
- kunnen kinderen in Tsjetsjenië onbezorgd naar school.
- door bouw van stevige huizen kunnen kinderen in Bangladesh veilig leven.
- beroepsopleidingen voor Afro-Colombiaanse jongeren in Zuid Amerika.

Wilt u meedoen aan de € 0,15 actie kijk dan op ww.kerkinactie/vergetenrampen of vraag een folder aan een van de diakenen.

Met bovenstaand idee in het hoofd hebben de diakenen van onze gemeente op zondag 6 september 2009 geprobeerd mensen bewust te laten worden van wat wij aan boodschappen uitgeven en wat in arme landen nodig is om kinderen te helpen. Evelien en Jos hebben inkopen gedaan, waarbij zij hebben gelet op de koopjes, maar ook op kwaliteit. Voor €1,-- mocht men raden wat het totaal bedrag was. Er is geraden tussen €11,-- tot €42,--.

De werkelijke kosten waren €23,48. Simon Schiering heeft dit geraden. De opbrengst gaat naar Kerk in Actie / Vergeten Rampen.

De tas met boodschappen is door Jos naar De Drie Stromen gebracht, waar elke donderdagmiddag veertig mensen bij de voedselbank hun voedselpakket komen

halen. Wilt u eens in de drie weken helpen bij het uitdelen van de voedselbank neemt u dan contact op met Noortje de Boer of met mij.

Collecteopbrengsten nazomer 2009

Namens de diaconie, Rommert Tjeerdsma

De collecten in onze kerkdiensten van half augustus tot half september hebben het volgende opgebracht.

	diaconie	kerk	deurcollecte	doel deurcollecte
23 augustus	€ 101,05	€ 105,97	€ 157,15	Kerk in Actie zending *
30 augustus	€ 111,40	€ 109,06	€ 144,55	binnenlands missionair werk
6 september	€ 124,35	€ 115,75	€ 132,10	vierkerkenoverleg
13 september	€ 95,59	€ 90,88	€ 111,65	project Ghana *

Verder is in de dienst waarin het huwelijk van Edo Poll en Marja Engelage is bevestigd, op 12 september, gecollecteerd voor het Ghana-project van de gemeenschappelijke diaconieën; de opbrengst daarvan was € 285,22. Deze laatste collecte en de deurcollecten die zijn gemarkeerd met * tellen mee voor het missionair en diaconaal aandeel van onze gemeente. Dit is het totaalbedrag dat we ons hebben voorgenomen op te brengen voor de verschillende projecten van Kerk in Actie.

Als u meer wilt weten over de collectes of over een bepaald doel, kunt u terecht bij de diakenen of de kerkrentmeesters.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

PCOB/KBO/Ouderensoos

Namens de besturen, Wil Bakewel

Op onze eerste bijeenkomst in het nieuwe seizoen, maandag 7 september, waren 14 personen aanwezig. Jan de Jonge gaf een uiteenzetting over het Nederlandse zangrecord, dat hij op 31 oktober aanstaande in het Reigersbos wil vestigen onder de titel "En voor zingen een 10".

De bedoeling is, dat van 05.00 tot 10.00 uur de Ouderensoos onder zijn leiding in De Drie Stromen psalmen, gezangen en andere geestelijke liederen gaat zingen.

Na een uur pauze wordt het programma op een podium in het winkelcentrum Reigersbos voortgezet tot 16.00 uur. Als dan door de notaris wordt vastgesteld, dat er ten minste 3000 verschillende Nederlandstalige liederen zijn gezongen, is daarmee een record gevestigd voor het *Guinness Book of Records*.

Mevrouw Freddy Lap, beeldend kunstenaar biedt aan een workshop te geven met keus uit diverse disciplines. Deze bestaat uit zeswekelijkse bijeenkomsten van twee tot twee en een half uur en wordt gesponsord door het Stadsdeel Zuidoost. Het minimum aantal deelnemers is zes. De workshop zal dan begin volgend jaar kunnen worden gehouden.

Verder wordt van september tot november het 'Zotte Festival' 2009 in Zuidoost gehouden. Zie de website www.zottefestival.nl

Onze volgende bijeenkomst zal zijn op maandag 5 oktober. De heer Pothof van PCOB Zwolle zal voor ons een inleiding houden over het onderwerp 'Zorg en Recht'. laats van samenkomst is Kerkcentrum De Drie Stromen, Renswoudestraat 75, metrohalte Reigersbos. Aanvang 14.00 uur, kerk open om 13.30 uur. Alle leden en belangstellenden zijn van harte uitgenodigd. Tot ziens op 5 oktober!

Stichting I.N.S.

Jan de Jonge

Het Interkerkelijk Nieuwkomers Steunpunt publiceert over religie en multiculturele samenleving; helpt kerken bij het vinden van gebedsruimte; verleent individuele hulp op maatschappelijk gebied, ook kleine verhuizingen; arrangeert optredens van gospelkoren.

Ook: spreekbeurten; organiseert rondleidingen (kerkenpad) in Zuidoost; zamelt goederen in (kleding en dergelijke) voor hulpbehoevenden in binnen- en buitenland; ook inboedels.

Elke woensdag rommelmarkt in de Drie Stromen, van 9.00-13.00

Elke vrijdag rommelmarkt in De Nieuwe Stad, van 9.00-13.00

Jan de Jonge, Snelleveldstraat 32 1107VW Amsterdam-Zuidoost.

j.jonge968@chello.nl

LEZERS SCHRIJVEN

De verbondenheid van God, mens en natuur

Gusta Margaret

Door de verbondenheid van God, ons mensen en de ons omringende natuur wordt onze plaats in de gemeenschap, samenleving en kerk, bepaald. Deze verbondenheidsgedachte is het eveneens die maakt dat wij mensen een belangrijke taak hebben te vervullen in de gemeenschap. Niet alleen voor onszelf, maar ook voor onze medemensen en de mensen die na ons de aarde zullen bewonen. De verbondenheid van de mens en zijn medemens maakt dat wij elkaar als zusters en broeders aanspreken, met name in de kerk. Onze verbondenheid stelt ons in staat met elkaar samen te werken en ons voor elkaar in te zetten. Want in de ogen van God, onze Schepper, zijn wij gelijk, ongeacht afkomst, ras, geloof, en onze sociale, economische en politieke status. Ik en ook onze kerkgemeenschap hecht daarom hoge waarde aan hulpbetoon bij ziekte, nood en dood. Ook zijn wij gewoon in onze gemeente aandacht aan elkaar te schenken.

Bij de voorbereiding van de liturgievieringen geven wij mensen uiting aan onze kennis, maar ook uiting aan wat ons van binnen, in ons hart, roert. Daar de kerkgemeenschap etnisch van samenstelling is, dus multireligieus en ook multicultureel is geworden, kan niet worden uitgesloten dat de kerkdiensten soms anders zijn van opzet.

Wel moet de viering voor alle gemeenteleden zijn te volgen. Dus anderstalige liederen, gedichten, toespraken dienen in de Nederlandse taal te worden vertaald. Zo kan het soms gebeuren dat de liturgieviering opent met een lied in het Sranan, het Papiamentu, het Twi, het Bahasa, het Frans, het Duits, het Engels. Maar dan staat er altijd een vertaling bij, dus hoeft men geen liederen te zingen die men niet verstaat of begrijpt. Wordt er niet sinds jaar en dag aan gewerkt om een ieder tot zijn recht te laten komen? Want de kerk is van ons allemaal. En als we denken in verbondenheid met elkaar dan moeten we het laten merken.

Het stuk van Femmie Wiersma waarin zij betreurt dat er mensen zijn die hebben geklaagd over het feit dat in de kerkdienst van 19 juli als eerste een lied in het Sranan is gezongen, heeft mij zeer getroffen. Ik ben bereid te werken aan de verbondenheidgedachte. U ook?

“Waar bruggen zijn, zijn geen vijanden, en waar geen vijanden zijn, bestaat geen angst,” zegt Mohammed Benzakour. Maar liever zien wij muren, zoals de Muur in China, de Muur van Hadrianus (zie foto), de Muur van Berlijn. Maar al die muren behoren functioneel tot het verleden. Ook de Muur van Jericho. De eerste daad van het nieuwe volk was de muur van Jericho laten vallen. Een open land vraagt om een open stad. Een land zonder angst, een stad van vrede. Toch is er nu in Israël een muur tussen Joden en Palestijnen opgetrokken en trekken wij in Nederland muren op tussen wij en zij de moslims. PVV bouwt die muur steen voor steen. En de media zijn het cement dat de muur in stand houdt. Angst voor het vreemde betekent extra edities, hoge kijkcijfers en veel stemmen. “Angst,” zegt Benzakour, “is de kurk waar de media op drijven, het manna waar de politiek op teert.”

Het is de taak van de kerk om zeven keer rond de muren van angst te lopen. “Muren, muren moeten vallen, zoals die van Jericho,” zongen we vroeger met de kinderen in de auto.

Wij zijn bruggenbouwers. In De Nieuwe Stad komen ‘twaalf’ kerken uit alle windstreken, de twaalf poorten. Zelfs moslims houden er hun gebed en vieren er hun feesten.

Het preekrooster is af!

Luciën de Freitas

*(.....) ‘Het is zoeken geweest hoe we alles moesten organiseren en welke taken overgenomen en voortgezet konden worden en welke er moesten blijven liggen of wachten voor later. We zijn daar nog niet helemaal voor klaar, maar veel is nu geregeld’(.....). Dit is een passage uit een bijdrage van ds. Jan van der Meulen in *Opnieuw* van vorige maand.*

Gaten in het rooster

Als iemand langdurig ziek is, of komt te overlijden, zoals in het geval van Arjan, dan valt er een gat. Er ontstaat een leegte. Soms kun je die leegte verwaarlozen, maar soms is het noodzakelijk om actie te ondernemen om die leegte op te vullen, omdat anders het proces vastloopt.

Actie ondernemen binnen onze gemeente bleek noodzakelijk toen Arjan ons plotseling kwam te overlijden. Vóór zijn heengaan was het preekrooster voor 2008 en 2009 al helemaal in orde. Alle diensten waren ingevuld. Omdat Arjan plotseling wegviel vielen er ook gaten in het rooster. Je kunt natuurlijk niet zeggen: ‘nou,

dan vervallen de kerkdiensten'. De mensen rekenen er op dat er, hoe dan ook, elke zondagmorgen een dienst is. Dit betekent dat moest worden omgezien naar gastpredikanten. De kerkenraad organiseerde dat voor de rest van 2008. Maar hoe moest het verder met 2009 en daarna?

Het verzoek

Zo kwam het dat onze kerkenraadvoorzitter, Wolter Koolstra mij benaderde of ik de invulling van het preekrooster op mij zou willen nemen. We maakten een afspraak en in een gesprek van nog geen kwartier zegde ik mijn medewerking toe. Het was december 2008 en ik beloofde Wolter dat ik, na de drukte van rond de jaarwisseling aan mijn nieuwe taak zou beginnen. Ik kreeg van hem het dienstenboek met alle relevante informatie van zowel actieve predikanten als emeriti. In de eerste week van januari ging ik van start. Voordat ik het eerste telefoontje pleegde deed ik een gebed, waarin ik de Heer vroeg of Hij mij zou willen leiden en laten slagen in mijn opdracht. Het was een opdracht die mij helemaal vreemd was. Ik besloot voor mezelf dat ik predikanten zou benaderen die óf in Amsterdam wonen of er niet ver vandaan. En het lukte. Tot mijn grote verbazing kreeg ik nauwelijks 'neen'. Binnen nog geen maand had ik het preekrooster voor 2009 rond.

Overigens waren er niet veel open 'plekken', omdat Wolter al voorwerk had gedaan en de meeste opengevallen zondagen had weten in te vullen. U hebt de afgelopen maanden het resultaat gemerkt.

2010

Voor 2010 stond ik voor een iets grotere uitdaging, want daarvoor moesten veel meer zondagen ingevuld worden. Maar ook dat is gelukt! We hebben het komend jaar vijf gastpredikanten, van wie er enkele meer dan een keer voorgaan. U zult zich misschien afvragen waarom al in juni begonnen moest worden aan het preekrooster van 2010. Heel simpel. Veel predikanten hebben een druk bestaan en ze worden natuurlijk niet alleen door de PGB benaderd. Hoe eerder je een predikant uitnodigt om bij jou voor te gaan, des te groter de kans dat hij/zij 'ja' zegt. En nogal logisch: hoe langer je wacht om iemand te benaderen, hoe kleiner de kans dat deze instemt!

Ik heb, om mijn taak zo goed mogelijk te kunnen uitvoeren, regelmatig overlegd met Wolter en Jan. Zowel met hen als met de gastpredikanten had ik een heel prettig (telefonisch) contact. Ik wil Jan en Wolter bedanken voor hun geduld en adviezen. Door de feedback die ik van hem kreeg was ik overtuigd dat ik geen misstappen maakte bij het inroosteren van predikanten. Erkentelijkheid geldt natuurlijk ook de gastpredikanten die ons verzoek/onze uitnodiging accepteerden om bij ons voor te gaan.

Ik hoop dat u tevreden bent met de gastpredikanten die tot nu toe in onze diensten zijn voorgedaan en dat u ook met de gastpredikanten voor de rest van 2009 en die van 2010 tevreden zult zijn.

Soep en voetschimmel

Herman van Veelen

Sinds 1998 is Jenneke van Veelen een grote steun en toeverlaat voor het Noelhuis. Met haar man Cees voedde ze hun drie zonen op. Ze bieden bij zich thuis ook gastvrijheid aan vluchtelingen. Vorig jaar deed Herman, de jongste zoon, eindexamen en vertrok toen voor een jaartje naar het Ammon Hennecy House, de Catholic Worker gemeenschap in Los Angeles. Hieronder vertelt Herman over zijn ervaringen aldaar.

In de sterrekunde wordt de term ‘Event Horizon’ gebruikt voor de plek van waar, door een vreemd samenspel van natuurwetten, niets meer waar te nemen valt. Erachter schijnt niets te zijn, het heelal lijkt op zo’n plek op te houden. De natuurkundig geschoolde waarnemer weet wel dat erachter nog iets is, maar welke kleur het heeft, en of we erheen op vakantie willen is een groot raadsel. Nu bijna een jaar geleden stond ik vlak voor zo’n horizon. Eigenlijk zat ik in een vliegtuig op weg naar Los Angeles. Ik zou voor veertig weken bij de Catholic Worker in die stad gaan wonen en werken. Ik wist dat ze een enorme soepkeuken opereerden, en in gemeenschap leefden met een stuk of twintig mensen, maar voor de rest had ik geen idee wat ik kon verwachten.

In de daarop volgende paar weken was ik veel te druk bezig met vegen, brood smeren, tomaten snijden, feestjes vieren, vergaderen, demonstreren, eten en slapen om me druk te maken over wat ik nu precies aan het doen was. De LA Catholic Worker heeft een erg strak schema, wat voor mijn gevoel iets te vaak neerkwam op om zes uur ’s ochtends opstaan, en dan werken tot laat in de middag. Ik kwam aan het begin van het ‘Summer Internship Program’ aan, wat betekent dat er tegelijkertijd met mij nog vijf jonge mensen waren. Dit op zich is natuurlijk al een recept voor drukte, en dan staan er die zes weken ook nog eens extra veel punten op het programma, zoals feestjes, picknicks met 50 dakloze mensen, en elke week een andere spreker die ons iets kwam vertellen over een sociaal onderwerp.

Dit was dus een erg volle, maar super gezellige tijd, en pas toen de *internship* voorbij was, begon ik een beetje meer aan het werkritme te wennen. Ik had ondertussen ook de deugd van middagdutjes ingezien, iets wat ik tot dan toe had afgedaan als iets voor baby’s en oude mensen, en ik had opeens weer energie over om om me heen te kijken, vragen te stellen, en na te denken. Wat ik zag was heel speciaal.

De soepkeuken, ons grootste project, bestaat uit een prachtige tuin met daarin picknicktafels, zodat er ongeveer honderd mensen tegelijk kunnen zitten eten. Wegens de uitbundig bloeiende planten, de mooie muurschilderingen en de relaxte sfeer, staat de keuken in de omgeving bekend als de Hippie Keuken. Drie dagen in de week maken we daar een warme lunch klaar voor rond de 600 men-

sen. Dit is belachelijk veel eten, zo delen we bijvoorbeeld op een normale dag vier of vijf wasmanden vol met gesmeerd brood uit, en rond de 300 liter aan hoofdgerecht (vaak bonen, soms pasta of rijst). Maar dit is maar de helft van het werk. Minstens zo belangrijk is de sfeer in en rond de soepkeuken. Zo is er bijvoorbeeld voor elke 10 meter rij een 'Line Watcher', iemand die de gasten verwelkomt met een glimlach, oplet dat niemand voordringt, en dat er geen conflicten ontstaan. Dit is zeker geen makkelijk karwei; de taak van de *Line Watcher* bestaat er namelijk ook uit om eventuele conflicten op een geweldloze manier op te lossen. Dit is een beetje een eufemisme voor "tussen twee grote schreeuwende mannen gaan staan, en er zo kalmerend mogelijk proberen uit te zien".

Verder zijn er ook vrijwilligers die in de tuin waar gegeten wordt, voor de sfeer zorgen. Vaak is dit erg gezellig. Veel van onze gasten zijn heel erg open, en blij met een gesprek. In tegenstelling tot de meeste gesprekken met onbekenden gaat het vaak ook echt ergens over.

Er zijn maar weinig mensen die zomaar tegen een jongen uit een ver land over hun diensttijd zullen beginnen, of over hun (voormalige) drugsverslaving, maar in de soepkeuken is dit heel normaal. Meestal is dit dus verreweg het leukste werk, maar op een slechte dag, als het 's nachts buiten heeft geregend bijvoorbeeld, en mensen wat prikkelbaarder zijn, kan het erg zwaar zijn.

Zo was er bijvoorbeeld in de tijd dat ik er was een keer een vrouw met een gebroken fles die op het punt stond een man aan te vallen in onze soepkeuken, of een keer was er een man in een rolstoel die vloekend en schreeuwend op de tafel begon te plassen.

Waar ik het allermeeste ontzag voor heb in de soepkeuken is de manier waarop dit soort extreme gevallen worden opgelost. Met een daadkracht en kalmte waar veel politieagenten nog veel van zouden kunnen leren, komt er meestal een van de oudere vrijwilligers tussen staan om rustig de desbetreffende gast te kalmeren en naar buiten te escorteren. Maar gelukkig komen dit soort gevallen maar erg weinig voor.

De meestal heersende vredigheid in de soepkeukentuin was vooral in een erg sterk contrast met de algehele sfeer op 'Skid Row', zoals de wijk met de hoogste concentratie dakloze mensen in Californië heet. Op een gegeven moment is besloten dat het een goed idee zou zijn als alle daklozen in een wijk zouden wonen, zodat ze de rest van de mensen niet "lastigvallen", dus zijn alle voorzieningen voor daklozen naar *Skid Row* verplaatst, zodat er nu binnen loopafstand van onze soepkeuken nog minstens vijf andere soepkeukens en een stuk of drie *Shelters* te vinden zijn. Recenter heeft de politiechef (William Bratton, dezelfde man die New York heeft 'opgeruimd') besloten dat het toch niet zo'n goed idee is om in centrum Los Angeles een wijk te hebben die er uitziet als de derde wereld. Als 'oplossing' zijn er nu 50 extra politieagenten in de wijk, die voortdurend bezig zijn met het arresteren van mensen die door rood licht lopen, een winkelkarretje in hun bezit hebben, op straat zitten(!) of liggen voor 21:00 uur of na 6:00 uur, of iets op straat laten vallen. Veel van zulke mensen die hun boete niet kunnen

betalen worden vervolgens zo lang mogelijk in de gevangenis gestopt, om daar met een strafblad, en dus een sterk verminderde kans op werk of uitkering weer uit te komen. Dit leidt vaak tot absurde situaties, zoals een man die in de gevangenis zit voor het op straat gooien van zijn sigarettenpeuk, of iemand die 120 dollar boete krijgt omdat hij te laat begon met oversteken bij een stoplicht, en toen het licht rood werd niet teruggelopen is. Uiteraard worden dit soort wetten alleen zo toegepast binnen *Skid Row*, in de rest van LA loopt iedereen door rood, en doet de politic echt niet om 6:01 uur een ronde om langslapers te beboeten.

Een van onze andere projecten is het weggeven van winkelwagentjes, waarop staat dat deze door daklozen in LA gebruikt mogen worden. Mensen hebben namelijk vaak al hun bezit in een winkelwagentje, en dit wordt als diefstal van winkelketens bestempeld. Als gevolg hiervan zie je zelfs helemaal aan de andere kant van de stad, wat in LA makkelijk 40 km verderop is, nog onze winkelwagentjes met hun dakloze eigenaar die wat respijt zoekt van de repressie in *Skid Row*.

Mijn persoonlijke lievelingsproject is de 'foot clinic'. Daar wassen en verzorgen we vrijdag de voeten van onze gasten. Als je al jarenlang de hele dag overal heen moet lopen, en je bang bent dat je schoenen gestolen worden als je ze uitdoet, kunnen je voeten vaak wel een opknapbeurt gebruiken.

Wij zijn natuurlijk geen pedicures, maar mensen zijn vaak al heel erg blij als je hun teennagels knipt, en wat eelt weghaalt. Ook ingegroeide teennagels zijn erg pijnlijk, en relatief makkelijk te verhelpen. Tijdens dit werk voelde ik me dus het meest gewaardeerd, en het was ook nog eens gezellig, omdat je een half uur lang met iemand mag kletsen. Na een dag lang schimmel raspen is een goede douche ook nog eens extra bevredigend: het is niet elke dag dat je de voldoening krijgt om andermans stukjes teennagel en voetschimmel uit je haar te mogen wassen. Daarnaast was er natuurlijk ook nog het huis, een groot Villakakelbont-achtig houten huis uit 1880 op een heuvel in het Spaanstalige East LA, een paar kilometer verderop, waar we samen leven met mensen die anders dakloos zouden zijn. Daar besteden we ook veel tijd aan bijbelstudie, vergaderen, muziek maken, discussiëren over Obama, en gewoon gezellig samenzijn. Er gebeurt daar nog zoveel dat ik makkelijk dit hele krantje vol zou kunnen schrijven, maar ik ben al erg blij dat u als lezer zo ver gekomen bent, dus ik hou het hier maar bij. Het was een inspirerende tijd, en een van de meest liefdevolle plaatsen waar ik ooit ben geweest. Voor wat meer informatie over de LA Catholic Worker, kijk vooral op <http://lacatholicworker.org/>


```
ERROR: undefined
OFFENDING COMMAND:

STACK:
```